

Druhá reportáž z Mesta šťastných lásek

Napsal uživatel Tomáš Pohl
Čtvrtek, 05 Srpen 2004 04:00

Co je v [Telči](#) ještě nového? Zatím chybí známá postava tanečníka, který byl pravidelnou součástí vystoupení na nádvoří i na náměstí. Nevím, kam se poděl.

Co se mi v Telči líbí? Především atmosféra. Genius loci zde funguje jako snad nikde. Lidé jsou k sobě milí, říkají prosím a děkuji a usmívají se na sebe.

Honza Friedl na ilustr. snímku

foto: archiv ©

Počasí je zatím jako na objednávku, jen to ale nezakřiknout.

Na náměstí se kromě sladkých a mastných dobrot prodávají i vkusné předměty. Je vidět, že to jde, ale musí se (tedy radnice) chtít. Potkávám tu i stánek mých dobře známých folkových fanynek Kasandry a "Božské Lilinky" a jejich přátel nabízející malovaná sluníčka, krásné lampičky, zrcátka a další hezké věci.

Co se mi nelíbí?

Především, že už po skončení programu se v podstatě až na výjimky v kavárnách a restauracích zavírá. Opak nelze nařídit, ale trochu to zamrzí, byť u pivního stanu se krásně sedí a zpívá, například jako v pondělí, když hrají takoví kamarádi jako Jeroným Lešner a Terka Terčová.

Ale co je nového v programu ?

Velikou a očekávanou "peckou" je sobotní vystoupení Glenna Hansarda z Irska, jenž podle nejmenovaného kolegy V.K., který jej viděl v Náměstí stojí opravdu za to. Bohužel ale beze mě, tak přijďte.

Ale , co jsem viděl a slyšel ?

V pondělí 1. 8. vystoupila na Kocouří scéně plzeňská kapela [Fregata](#) . Fregatu jsem slyšel přesně před rokem a rovněž v Telči. V autě často pouštím jejich demo natčené právě v srpnovém vedru. Před vystoupením kapelnici Soně Kočandrlové operovali hlasivky, ale na koncertu to skoro nebylo znát. Soně muzika pomáhá překonat každodenní stereotyp práce u pásu. Repertoár má Fregata převážně vlastní, skládá baskytarista Jirka Půta a texty převážně Soňa. Novým členem kapely je bubeník Jirka Štětka, jinak hrají ještě Honza Kříž (kytara), Radek Mladý (kytara) a kapelnici, holku "krev a mlíko" doplňuje při zpěvu Terka Terčová. Terka "předskákala" pár svých písní jako vždy brilantně. Myslím, že by Fregata měla pomalu "přeplout" z náměstí na zámecké nádvoří, je moc dobrá a lidem se velmi líbila.

Na nádvoří zahajovala **Pouta**, což je hlavní "větev" rozpadlých Poupat. Pouta jsem slyšel loni na Vánočních prázdninách, kdy je přivezl Růža. Kromě "piliřů", Ajky Troníčkové a Radka ("Denvera" - tak mu říkám já) zpívá i Pavla "Žába" Bělíková. Pavla měla v zimě půvabnou (jako jinou může mít půvabná dívka) trému, ale kdepak je jí konec. Pouta staví na vokálech a jejich repertoár je většinou převzatý od původních Poupat a zčásti od jiných autorů (Vojta Zícha, Luboš Hrdlička atd.). Jako druhá vystoupila [Pavla Jíšová](#) a nikde (sic) na plakátech uvedená kapely

CS Band

. Snad omyl, nevím? Nerad se opakuji, ale dobro Petera Sabadosze, basa Juraje Figury, bicí Pavla Plánky a kytara Pavla Maliny by mě dostaly i bez zpívání. A k tomu "

Vichřice P.

"

,
Pavla "Jíša" Jíšová, chvíli lyrická, chvíli dravá, pokaždé jinak, ale pořád paní zpěvačka.

[Jeroným Lešner](#)

si před vystoupením spálil pravou ruku, když padal do šachty hluboké 20 sáhů (ty sáhy mi poradil Jeroným). Ale i se spálenou rukou jsem se vznášel nad Řeží, Líbeznicí a Mratínem v imaginárním letadle a cítil horké vádí v

Rozbíjení džbánů

[Žalman a spol.](#)

doplnil zraněné kytaristy Honzou Brožem (úraz na vodě). Žalman to vyřešil tak, že Honzu představil jako bratra Karla. Karel to zvládal docela dobře. Konec patřil spojeným "orchestrům", kdy v podstatě došlo k opakování koncertu ve Vleticích (ČT 1 jej bude vysílat 10. prosince), pouze Franta Černý, který byl přítomen, nezpíval, neboť na dovolené se nepracuje. Znovu tedy *Ho ho Watanay*

Napsal uživatel Tomáš Pohl
Čtvrtek, 05 Srpen 2004 04:00

a závěrečná
Nezacházej slunce

.

Úterý 3. 8. bylo převážně ve znamení bluegrassu. U Kocoura zahajovala kapela **BlueGate** z Plzně, která dorazila pět minut před

Jeroným Lešner na ilustr. snímku

foto: archiv ©

začátek, ale vše se dalo rychle do pořádku, bezesporu i zásluhou Luboše Novotného, který zvučí nocturna i Kocoura. Novomanželka Ilon Leichtová jen a jen kvete a moc jí to slušelo, samozřejmě i pěvecky. Závěrečná převzatá píseň od Zajdy Pavla Zajíce *Vichřice P.* rovněž velmi potěšila, nemusím psát proč.

Na nádvoří zahájila tříčlenná kapela **Cimpr Campr** (Radek Hlávka, Pavel Vošta a Robert Vítek) ve složení basa, bicí a banjo, tedy bluegrass bez kytary. Hrají krátce a pokud poslouchám hlas diváků, hlas boží, patří kapela zatím spíš na Kocouří scénu.

Je to i můj názor.

Poutníci

, druzí v pořadí, oslaví příští rok 35 let od založení. Franta Linhárek cosi chystá, ale zatím to není definitivní. Věřím, že se podaří a bude to stát zato. Zněl klasický repertoár zpívaný Jirkou Machem "Macháčkem" panem doktorem Zdeňkem Kalinou a Jirkou "Karasem" Polou. Jinak ještě pro ty, kteří nevědí (jsou vůbec takoví?) Honza Máca (kytara) a Petr Brandejs (banjo). Kromě klasiky pak zněly i písně z poslední CD

Pláč a smích

. Poslední v pořadí plzeňský

Cop

, který loni chyběl. Míša Leicht a ostatní pálili jednu "pecku" za druhou a v pauzách vyprávěl Míša, jak kapela hrála v Rusku. Trochu mi to připomínalo Ruský týden od F. R. Čecha a potvrzení poznatku, že něco zůstává beze změny. Nakonec se Poutníci a Copáci spojili k závěrečnému jamu. Zněla známá píseň

Ať se ten řetěz nepřetrhne

(jo, kdy jsou ty časy, když jsem ji v roce 1978 poslouchal z úst Johny Cashe) a zdvojené mandoliny, banja v rukou mistrů mě dostávaly do kolen. Nakonec Míša vyzval "Všichni sólo"

Druhá reportáž z Mesta šťastných lásek

Napsal uživatel Tomáš Pohl
Čtvrtek, 05 Srpen 2004 04:00

(mistr paradoxu) a byl konec.

V nocturnu na malém nádvoří před sklepem zněl krásný hlas [Žofie Kabelkové](#), která to má z Jihlavy blízko (pokud nestuduje v Brně). Žofie sice v jedné písni přehodila

Trabanta s přívěsem

, ale taková milá dívka si to může dovolit bez úrazu. Zněla i nová píseň

Rozloučení

. Jo, a v září se točí ve spolupráci s Ivošem Cicvárkem a Marcelem Křížem nová CD.

Cimbálu Classic

chyběla viola a pes Balíček, hrdina jedné písně Dalibora Štrunce. Zněl krásný Daliborův a Katčín hlas a nezbývalo než sedět a naslouchat. Slova chvály by vypadala jako fráze a napsat, že jsou to pramínky čisté vody, je klišé. Někdy ale slova scházejí. Je to krásná hudba. Nakonec zněla píseň

Přátelé

, jejíž absenci by prý pan kastelán Norek kapele neodpustil.